

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 4Svk/7/2022
Identifikačné číslo spisu: 6020200266
Dátum vydania rozhodnutia: 24. mája 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Monika Valašiková
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:6020200266.1

UZNESENIE

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): Okresná prokuratúra Banská Bystrica, Partizánska cesta 1, 975 63 Banská Bystrica, proti žalovanému: Obec Donovaly, Donovaly 3, 976 39 Donovaly, IČO: 00 313 386, právne zastúpený: Advokátska kancelária URBÁNI & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Skuteckého 17, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 646 181, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2/2016, v konaní o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti právoplatnému uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 73S/5/2020-241 zo dňa 10. novembra 2020, takto

rozhodol:

Kasačná sťažnosť sa o d m i e t a .

Účastníkom konania sa nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Konanie pred správnym súdom

1. Napadnutým uznesením Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „krajský súd“ alebo „správny súd“) podľa ustanovenia § 362 ods. 1 Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) rozhodol tak, že dočasne pozastavil účinnosť Všeobecne záväzného nariadenia Obce Donovaly č. 2/2016, ktorým sa vyhlasujú záväzné časti územného plánu rekreačnej zóny komplexného strediska cestovného ruchu Donovaly podľa zmien a doplnkov č. 14.

2. V odôvodnení uznesenia krajský súd uviedol, že po oboznámení sa s návrhom žalobcu na dočasné pozastavenie účinnosti Všeobecne záväzného nariadenia Obce Donovaly č. 2/2016 zistil zákonný dôvod pre dočasné pozastavenie jeho účinnosti. Žalobca podľa názoru správneho súdu osvedčil skutočnosť, z ktorých je zrejmé, že ďalším uplatňovaním napadnutého Všeobecne záväzného nariadenia Obce Donovaly č. 2/2016 hrozí značná hospodárska škoda alebo závažná ujma na životnom prostredí, prípadne iný vážny nenapraviteľný následok. Žalobca v návrhu na dočasné pozastavenie účinnosti VZN podľa názoru krajského súdu dostatočným spôsobom osvedčil, že ďalším

uplatňovaním predmetného Všeobecne záväzného nariadenia hrozí závažná ujma na životnom prostredí a to v podobe výrazného a nezvratného zásahu do dotknutej časti krajiny a to najmä z toho dôvodu, že predmetné Všeobecne záväzného nariadenie je podkladom pre vydanie rozhodnutia o umiestnení stavby v územnom konaní, pričom takéto územné konanie o umiestnení stavby, resp. súboru stavieb, pre ktoré bola predmetná zmena územného plánu obstaraná, v súčasnosti prebieha. V tomto územnom konaní Obec Donovaly ako príslušný stavebný úrad rozhodnutím č. 062/2019/UR-OSW zo dňa 15.05.2020 rozhodla o umiestnení stavby „Lyžiarska hala Donovalley“ a „Rezort, Donovaly.“

3. Podľa názoru krajského súdu v Banskej Bystrici žalobcom tvrdené následky ďalšieho uplatňovania predmetného Všeobecne záväzného nariadenia skutočne hrozia. Z tohto dôvodu návrhu o jeho dočasné pozastavenie vyhovel.

II.

Kasačná sťažnosť, vyjadrenia

4. Proti vyššie uvedenému rozhodnutiu podal dňa 23.12.2020 kasačnú sťažnosť žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu, ktorý navrhol, aby kasačný súd uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zrušil. V kasačnej sťažnosti dôvodil najmä nesprávnym posúdením aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, nakoľko podľa jeho právneho názoru Správny súdny poriadok totiž žalobcu vymedzuje špeciálne a to tak, že podľa § 359 ods. 1 SSP žalobcom v danej veci nie je presne určený subjekt, ktorým nie je právnická osoba - Okresná prokuratúra Banská Bystrica, ale je len jeden prokurátor, ktorého protestu vyhovené nebolo. Vzhľadom k jednoznačnému zneniu ustanovenia § 359 ods. 1 SSP je žalovaný názoru, že právo nemožno kriviť tak, ako to vyhovuje žalobcovi, ktorý sám vytýka žalovanému nepodložené skutočnosti k žalobe a k návrhu na pozastavenie účinnosti, pričom prokurátor sám nepostupuje podľa Správneho poriadku. Z pohľadu judikatúry potom podľa názoru sťažovateľa nemožno vôbec vyhovieť napadnutým uznesením návrhu žalobcu, ktorý nie je súladný s § 359 ods. 1 SSP, nakoľko zákonodarca jasne vymedzil a špecifikoval, kto je žalobca.

5. Sťažovateľ ďalej uviedol, že podľa jeho názoru kasačný súd nesprávne právne posúdil hrozbu následkov podľa ust. § 362 ods. 1 SSP, pretože samotným VZN podľa názoru sťažovateľa žiadne následky nehrozia.

6. Sťažovateľ má za to, že napadnuté uznesenie bez konkrétnosti prelamuje princíp právnej istoty prameniacej z doteraz uvedeného, majúci objektívny základ v súhlase Okresného úradu Banská Bystrica. Tým je podľa neho vylúčené, aby bolo naplnené ust. § 362 ods. 1 SSP, nakoľko okresný úrad ako jediný odborne spôsobilý subjekt majúci na to kompetenciu rozhodol o návrhu zmien a doplnkov kladne.

7. Sťažovateľ uviedol, že Okresný úrad Banská Bystrica podľa ust. § 25 ods. 2, ods. 4 zákona č. 50/1986 Zb. vyslovil súhlas s návrhom zmien a doplnkov č. 14 svojím listom z 09.12.2016. Má za to, že týmto bola zodpovedaná otázka súladu s územným plánom vyššieho stupňa. Sťažovateľ ďalej uviedol, že pokiaľ by skutočne malo ísť o nezvratný následok vo forme zásahu do krajiny na základe napadnutého VZN, toto tvrdenie podľa jeho názoru neobstojí. Krajský súd sa vôbec nevysporiadal s rozsiahlou argumentáciou žalovaného k tejto téme. Abstrahuje od doteraz uvedeného záverečného posúdenia odborne spôsobilou osobou - okresným úradom a len prebral tvrdenia žalobcu, ktoré nie sú ani odborne podložené a nemajú ani oporu v právnej argumentácii. Tvrdenia žalobcu nemôžu byť podľa názoru sťažovateľa povýšené nad odborné závery od okresného úradu zhotoviteľa územného plánu a princípu právnej istoty bez toho, aby došlo k relevantnému hodnoteniu tak, ako sa to žiaľ nestalo v prejednávanej veci.

8. Sťažovateľ namieta namietanú nesprávnosť a tvrdenia uvedené v napadnutom uznesení a navrhuje, aby Najvyšší správny súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zrušil.

9. Žalobca vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti, ktoré súdu doručil dňa 12.02.2021 uviedol, že aj naďalej má za to, že v danom prípade je daný dôvod na dočasné pozastavenie účinnosti žalobou napadnutého Všeobecne záväzného nariadenia, nakoľko jeho ďalším uplatňovaním hrozí závažná ujma na životnom prostredí, prípadne iný vážne nenapraviteľný následok v podobe výrazného a nezvratného zásahu do dotknutej časti krajiny a to z dôvodov, ktoré žalobca opísal v žalobe.

10. Pokiaľ sťažovateľ poukázal na to, že územné rozhodnutie, ktorým bola umiestnená predmetná stavba, bolo na základe podaného odvolania nadriadeným orgánom zrušené, k tomuto žalobca uviedol, že uvedené rozhodnutie síce bolo zrušené, avšak územné konanie, v ktorom sa rozhoduje o umiestnení stavby stále prebieha.

11. Žalobca ďalej uviedol, že Všeobecne záväzného nariadenia, ktorého obsahom je územný plán obce sa následne premieta do územného rozhodnutia o umiestnení stavby, po právoplatnosti ktorého už samotný územný plán v ďalšom procese realizácie konkrétnej stavby nemá žiadny právny význam, nakoľko je „nahradený“ právoplatným územným rozhodnutím o umiestnení stavby. Z uvedeného dôvodu nemožno pripustiť, aby na základe Všeobecne záväzného nariadenia obsahujúceho územný plán obce došlo k vydaniu právoplatného územného rozhodnutia o umiestnení stavby, nakoľko po právoplatnosti tohto rozhodnutia by už bol tento proces nezvratný a ani prípadné určenie nesúhlasu dotknutého Všeobecne záväzného nariadenia so zákonom by realizácii stavby a tým súvisiacej ujmy na životnom prostredí nezabránilo. Na základe vyššie uvedeného žalobca navrhuje, aby kasačný súd podanú kasačnú sťažnosť zamietol.

III.

Konanie na kasačnom súde

12. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (ďalej aj „kasačný súd“) § 438 ods. 2 SSP po zistení, že kasačnú sťažnosť podal včas účastník konania zastúpený v súlade s ust. § 449 ods. 1 SSP bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 455 SSP preskúmal vec a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

13. Predmetom kasačnej sťažnosti bolo uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 73S/5/2020 zo dňa 10. novembra 2020, ktorým krajský súd dočasne pozastavil účinnosť Všeobecne záväzného nariadenia Obce Donovaly č. 2/2016, ktorým sa vyhlasujú záväzné časti územného plánu rekreačnej zóny komplexného strediska cestovného ruchu Donovaly podľa zmien a doplnkov č. 14.

14. Z obsahu administratívneho spisu kasačný súd zistil, že žalobou doručenou Krajskému súdu v Banskej Bystrici dňa 24.06.2020 sa žalobca - Okresná prokuratúra Banská Bystrica domáhal vyslovenia nesúladu Všeobecne záväzného nariadenia Donovaly č. 2/2016, ktorým sa vyhlasujú záväzné časti územného plánu rekreačnej zóny komplexného strediska cestovného ruchu Donovaly podľa zmien a doplnkov č. 14, prijaté uznesením Obecného zastupiteľstva Obce Donovaly č. 26/2016 a zasadnutie Obecného zastupiteľstva dňa 16.12.2016 v zmysle so zákonom č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení účinnom do 31.03.2018, nesúladu s ustanoveniami § 22 ods. 7, § 25 ods. 6, § 27 ods. 3, § 27 ods. 4 písm. a/ zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a Stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov, § 31 ods. 2, ods. 3, ods. 4 písm. a/ bod VII. zákona č. 364/2004 Z.z. o vodách a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, v znení účinnom do 31.12.2018 a § 3 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. a/ bod VII. zákona č. 305/2018 Z.z. o chránených oblastiach prirodzenej akumulácie vôd a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

15. V žalobe žalobca súčasne požiadal správny súd o dočasné pozastavenie účinnosti predmetného Všeobecne záväzného nariadenia.

16. Návrh odôvodnil tým, že ďalším uplatňovaním predmetného Všeobecne záväzného nariadenia hrozí závažná ujma na životnom prostredí, príp. iný vážny nenapraviteľný následok v podobe výrazného a nezvratného zásahu do dotknutej časti krajiny. Predmetné Všeobecne záväzné nariadenie je podkladom pre vydanie rozhodnutia o umiestnení stavby v územnom konaní. Žalobca ďalej uviedol, že z pohľadu územného plánu obce a Všeobecne záväzného nariadenia, ktorým sa vyhlasujú jeho záväzné časti je nosným práve územné konanie a rozhodnutie o umiestnení stavby.

17. Krajský súd po oboznámení sa s návrhom žalobcu konštatoval, že žalobca dostatočne osvedčil skutočnosti, z ktorých je zrejmé, že ďalším uplatňovaním napadnutého Všeobecne záväzného nariadenia a Obce Donovaly č. 2/2016 hrozí značná hospodárska škoda alebo závažná ujma na životnom prostredí a preto návrhu žalobcu vyhovel.

IV.

Právne predpisy, právne názory kasačného súdu

18. V správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu práva alebo právom chráneným záujmom fyzickej a právnickej osoby z oblasti verejnej správy a rozhoduje o ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde (§ 2 ods. 1, ods. 2 SSP).

19. Správne sudy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom (§ 6 ods. 1 SSP).

20. Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom a inými právnymi predpismi a či obsahoval zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotno-právnymi, ako aj procesno-právnymi predpismi.

21. Najvyšší správny súd po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi kasačnej sťažnosti proti napadnutému uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici po preskúmaní a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu konštatoval, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

22. Podľa ustanovenia § 357 ods. 1 SSP žalobca sa môže žalobou domáhať vyslovenia nesúlady Všeobecne záväzného nariadenia obce, mestá, mestskej časti alebo samosprávneho kraja vydaného vo veciach;

a) Územnej samosprávy so zákonom

b) Plnenia úloh štátnej správy so zákonom nariadeným Vlády Všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy.

23. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia nesúlad podľa ods. 1 môže spočívať v obsahu Všeobecne záväzného nariadenia, jeho časti, niektorého jeho ustanovenia alebo v porušení postupu pri jeho prijímaní.

24. Podľa ust. § 362 ods. 1 SSP správny súd môže uznesením na návrh žalobcu dočasne pozastaviť účinnosť Všeobecne záväzného nariadenia, jeho časti alebo niektorého jeho ustanovenia, ak ich ďalšie uplatňovanie môže ohroziť základné práva a slobody, ak hrozí značná hospodárska škoda alebo závažná ujma na životnom prostredí, prípadne iný vážne nenapraviteľný následok.

25. Všeobecne záväzné nariadenie obce alebo vyššieho územného celku je normatívny právny akt prijímaný orgánom obce alebo vyššieho územného celku, ktorým sú riešené zásadné otázky týkajúce sa obce alebo vyššieho územného celku, alebo osobitne jej obyvateľov, alebo upravujúce právne vzťahy vznikajúce a realizujúce sa na jej území, a to tak na úseku prenesenej štátnej správy, ako aj územnej samosprávy. Obsahom každého Všeobecne záväzného nariadenia sú právne povinnosti, teda pravidlá správania požadované od fyzických osôb, právnických osôb na území obce, ktorá tento normatívny akt vydala.

26. Všeobecne záväzné nariadenie vydáva územná samospráva na plnenie úloh samosprávy obce, mesta, či vyššieho územného celku alebo ak to ustanovuje zákon, takéto Všeobecne záväzné nariadenie nesmie odporovať Ústave ani zákonom. Vo veciach, v ktorých obec, mesto, či vyšší územný celok plnia v území štátnej správy môžu vydať Nariadenie len na základe splnomocnenia zákona a v jeho medziach, takéto Nariadenie nesmie odporovať inému všeobecne záväznému právnenému predpisu. Všeobecné záväzné nariadenia predstavujú normatívny právny akt, ich obsah je záväzný. Zákon o obecnom zriadení rozlišuje dva druhy všeobecne záväzných nariadení a to originálne, ktoré obec vydáva vo veciach územnej samosprávy a odvodené, ktoré obec vydáva vo veciach preneseného výkonu štátnej správy. Tak originálne, ako aj odvodené Všeobecné záväzné nariadenia musia byť v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavnými zákonmi, zákonmi a medzinárodnými zmluvami, s ktorými vyslovila súhlas Národná rada Slovenskej republiky a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom. Všeobecné záväzné nariadenia, ktoré vydáva obec v rámci preneseného výkonu štátnej správy a musia byť v súlade s Nariadeniami vlády so Všeobecne záväznými predpismi ministerstiev a ostatnými ústrednými orgánmi štátnej správy.

27. Z dikcie vyššie citovaného ustanovenia § 362 SSP vyplýva, že správny súd dočasne pozastaví účinnosť Všeobecne záväzného nariadenia pokiaľ účastník osvedčí, že jeho ďalším uplatňovaním hrozí závažná ujma na životnom prostredí, prípadne iný vážny nenapraviteľný následok v podobe výrazného a nezvratného zásahu do dotknutej časti krajiny. Proti citovanému Všeobecne záväznému nariadeniu Obce Donovaly podala Okresná prokuratúra Banská Bystrica protest prokurátora číslo konania Pd 192/19/6601-19 zo dňa 27.02.2020, v ktorom navrhla predmetné Všeobecné záväzné nariadenie zrušiť.

28. Dňa 16.06.2020 bolo Okresnej prokuratúre v Banskej Bystrici doručené vyjadrenie Obce Donovaly, v ktorom táto uviedla, že Obecné zastupiteľstvo predmetný protest prokurátora prejednal na zasadnutí obecného zastupiteľstva dňa 12.06.2020 s tým, že uznesením č. 13/2020 protestu nevyhovelo. Na základe vyššie uvedených skutočností, t.j. že v zákonom stanovenej lehote nedošlo k zrušeniu napadnutého Všeobecne záväzného nariadenia, podala Okresná prokuratúra v Banskej Bystrici žalobu o vyslovenie nesúladu Všeobecne záväzného nariadenia s vyššie citovanými zákonmi na správnom súde, a v rámci tohto konania požiadala o dočasné pozastavenie jeho účinnosti, ktorému bolo vyhovené.

29. Podľa ust. § 459 SSP kasačný súd uznesením odmietne kasačnú sťažnosť ako neprípustnú ak podľa písm. c/ smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému kasačná sťažnosť nie je prípustná.

30. Kasačný senát v prvom rade skúmal, či je podaná kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 a nasl. SSP).

31. Súčasné platné znenie Správneho súdneho poriadku neobsahuje explicitnú úpravu, ktorá by mohla predstavovať základ pre vylúčenie prípustnosti kasačnej sťažnosti voči uzneseniu podľa ustanovenia § 362 SSP. Preto túto vec posudzoval senát kasačného súdu anológiou per analogiam legis podľa ustanovenia, ktoré upravuje právnu vec, čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. Týmto ustanovením je podľa názoru senátu kasačného súdu § 439 ods. 2 písm. e/ SSP, ktorý vylučuje podanie kasačnej sťažnosti proti uzneseniu správneho súdu týkajúceho sa odkladného účinku správnej žaloby. Aplikácia tohto ustanovenia (analogiou zákona) odôvodňuje vylúčenie kasačnej sťažnosti proti uzneseniu, ktoré sa týka dočasného pozastavenia účinnosti Všeobecne záväzného nariadenia. K aplikácii analógie pristúpil kasačný súd aj z dôvodu, že taký výklad zákona, ktorý pri určitom

právnom inštitúte podanie opravného prostriedku vylučuje a pri obdobnom by to pripúšťal sa prieči logike a tým porušuje princíp právnej istoty.

32. V tejto súvislosti poukazuje kasačný senát na to, že z hľadiska právnych účinkov je uznesenie krajského súdu o pozastavení účinnosti Všeobecne záväzného nariadenia identické s právnymi účinkami rozhodnutia súdu, ktorým tento rozhoduje o odkladnom účinku žaloby. Proti takémuto rozhodnutiu však kasačná sťažnosť prípustná nie je (§ 439 ods. 1 písm. e/ SSP).

33. Kasačnému súdu sa v tejto súvislosti javí ako nelogické a zároveň priečiace sa účelu týchto rozhodnutí v rámci správneho súdneho konania, aby v jednom prípade zákonodarca kasačnú sťažnosť explicitne nepripustil (odkladný účinok žaloby - § 439 ods. 1 písm. e/ SSP) a v inom - obdobnom prípade (pozastavenie, resp. nepozastavenie účinnosti žalobou napadnutého Všeobecne záväzného nariadenia kasačnú sťažnosť pripustil).

34. V súlade s Nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky (sp. zn. III. ÚS 341/2007) pritom kasačný súd prihliadal najmä na účel zákona a jeho interpretáciu vo vzájomných súvislostiach - „Súd [...] nie je doslovným znením zákonného ustanovenia viazaný absolútne. Môže, ba dokonca sa musí od neho [...] odchýliť v prípade, keď to zo závažných dôvodov vyžaduje účel zákona, systematická súvislosť alebo požiadavka ústavne súladného výkladu zákonov a ostatných Všeobecne záväzných právnych predpisov.“

35. Podľa názoru kasačného súdu práve účel zákona a systematické súvislosti veci pri ich vzájomnej komparácii vedú k záveru, že ak kasačná sťažnosť nie je prípustná proti uzneseniu, ktorým krajský súd rozhodol o odkladnom účinku žaloby, analogicky tomu má byť neprípustnou aj kasačná sťažnosť proti rozhodnutiu, ktorým krajský súd rozhodol o odklade účinnosti Všeobecne záväzného nariadenia. Oba tieto súdne prieskumy a nadväzujúce parciálne rozhodnutia majú totiž spoločné to, že verejno-mocenský akt, ktorý je predmetom súdneho prieskumu (je napadnutý žalobou) prestáva byť vykonateľným aktom. Za daných okolností sa vytváranie dvojkoľajnosti v otázke prípustnosti kasačnej sťažnosti proti týmto rozhodnutiam javí senátu kasačného súdu ako nedôvodné a vecne neopodstatnené. Kasačný senát konštatoval nevyhnutnosť uplatnenia zásady účelnosti, ako aj zásady hodnotovej bezrozpornosti výkladu, resp. dotvorenia práva. Zásada účelnosti vychádza z predpokladu, že právne predpisy nemožno považovať len za text, ktorý vymenúva práva a povinnosti, ale ktorý súčasne sleduje a upravuje určitý účel a racionálny (praktický) zmysel, potom práve zabránenie dvojkoľajnosti aplikačnej praxe pri fakticky takmer identických právnych nástrojoch sa javí ako vhodné, žiaduce a účelné a to práve výkladom vnútorný hodnotový rozpor (v rámci SSP), ale naopak odstraňuje prima facie rozpor, resp. nedôvodnú dvojkoľajnosť právnej úpravy.

36. Je pravdou, že Krajský súd v Banskej Bystrici v predmetnom uznesení zo dňa 10.11.2020 pripustil možnosť podania kasačnej sťažnosti, čo kasačný sťažovateľ (žalovaný) aj využil, avšak podľa názoru kasačného súdu poučenie Krajského súdu v Banskej Bystrici bolo nesprávne.

37. Účelom odkladného účinku má byť predbežný, dočasný, resp. zabezpečovací charakter tohto rozhodnutia.

38. V danom prípade, keďže ide o uznesenie, ktorým sa vyhovuje (resp. nevyhovuje) odkladnému účinku Všeobecne záväzného nariadenia nie je prípustná kasačná sťažnosť. Pripustením kasačnej sťažnosti, resp. meritórneho prejednania tejto veci v kasačnom konaní, by došlo k neúmernému a neproporciálnemu predĺženiu konania v veci samej. Podanie kasačnej sťažnosti a následné rozhodovanie najvyššieho správneho súdu, prípadné vrátenie veci krajskému súdu na ďalšie konanie, by mohlo spôsobiť predĺženie konania, čím by bol popretý význam dočasnej úpravy pomerov (do meritórneho rozhodnutia), ktorého účelom je tento typ rozhodnutia.

39. Uvedené skutočnosti vyplývajú aj z požiadavky, že z charakteru dočasného pozastavenia účinnosti všeobecne záväzného nariadenia vyplýva rozhodovať čo najrýchlejšie.

40. Na základe vyššie uvedených skutočností kasačný súd rozhodol tak, že kasačnú sťažnosť podľa vyššie citovaného ust. § 459 písm. c/ odmietol, bez toho, aby sa zaoberal hmotno-právnym prieskumom sťažnostných námietok.

41. O trovách kasačného konania rozhodol Najvyšší správny súd Slovenskej republiky podľa ust. § 167 ods. 1 SSP v spojení s § 467 ods. 1 SSP tak, že účastníkom konania ich náhradu nepriznal.

42. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 Veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.